

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R. L. Ž. P. a.s.**, so sídlom G., X., IČO: X., zastúpený: *JUDr. D. B. advokát so sídlom R., X.*, proti žalovanému: **Národná banka Slovenska**, so sídlom Imricha Karvaša č. 1, 813 25 Bratislava, v konaní o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č. GUV-1/2009-87 zo dňa 21.09.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou zo dňa 04.12.2009, doručenou najvyššiemu súdu dňa 07.12.2009 domáhal, aby súd rozsudkom zrušil rozhodnutie Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. GUV-1/2009-87 zo dňa 21.09.2009.

V odôvodnení žaloby uviedol, že v súlade s ustanovením § 7 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 747/2004 Z.z.) podal dňa 03.09.2009 voči osobe Ing. M. B. CSc. námietku zaujatosti. Dôvodom podanej námietky zaujatosti bola skutočnosť, že Ing. M. B. CSc. postupoval voči žalobcovi v rozpore s právnymi predpismi, keď nevybavil iné podanie žalobcu – podanú námietku zaujatosti voči jeho osobe – v súlade s právnymi predpismi.

Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. GUV-1/2009-87 zo dňa 21.09.2009 je rozhodnutím orgánu verejnej správy – Národnej banky Slovenska, ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Ustanovenie § 7 zákona č. 747/2004 Z.z. upravuje právo žalobcu vzniesť námietku zaujatosti voči osobe poverenej výkonom dohľadu, pričom toto ustanovenie zakladá

možnosť samostatného a nezávislého konania pred Národnou bankou Slovenska – konania o námietke zaujatosti uplatnenej pri výkone dohľadu na mieste. Výsledkom tohto konania je autonómne, špecifické, samostatné a konečné rozhodnutie Národnej banky Slovenska ako orgánu verejnej správy, ktoré priamo a s konečnou platnosťou zasahuje do práv a oprávnených záujmov dohliadaného subjektu – žalobcu. Výsledkom tohto konania je meritórne rozhodnutie o zaujatosti alebo nezaujatosti namietanej osoby, po ktorom už nenasleduje žiadne ďalšie meritórne rozhodnutie, ktoré by podliehalo možnosti preskúmania súdom postupom podľa § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Rozhodnutie o námietke zaujatosti podľa § 7 zákona č. 747/2004 Z.z. a teda aj napadnuté rozhodnutie žalovaného nemá povahu predbežného rozhodnutia a nemá ani povahu procesného rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania.

Napadnuté rozhodnutie žalovaného priamo zasahuje do jeho základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a to najmä do jeho práva na spravodlivý proces a práva na súdnu a inú právnu ochranu. Predmetným rozhodnutím je dotknuté najmä právo žalobcu na prejednanie veci pred nezávislým a nestranným orgánom. Súčasťou práva na spravodlivý proces je nepochybne aj právo, aby správne orgány – žalovaný vykonávali svoju činnosť voči dohľadu podliehajúcim subjektom nestranne ako je to vyjadrené aj v zákone č. 747/2004 Z.z. Pokiaľ je nestrannosť vážne spochybnená ako je to uvedené v námietke a proti rozhodnutiu o námietke zaujatosti nie je prípustný opravný prostriedok, nepripustenie súdneho preskúmania rozhodnutia je výrazným obmedzením práv žalobcu, najmä jeho práva na spravodlivý proces a práva na súdnu a inú právnu ochranu aj z dôvodu, že takéto rozhodnutie správneho orgánu o námietke zaujatosti nie je preskúmané v rámci dvoj či viac inštančného procesu ani v rámci administratívneho konania a teda vylúčením zo súdneho preskúmania by išlo o rozhodnutie, ktoré by nebolo nikým preskúmané.

Žalobca má za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím, ktoré je preskúmateľné súdom a nejedná sa o rozhodnutie, ktoré je zo súdneho preskúmania vylúčené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 33 zákona č. 747/2004 Z.z., prv než pristúpil k vecnému preskúmania napadnutého rozhodnutia zisťoval, či sú splnené procesné podmienky na meritórne prejednanie veci a meritórne rozhodnutie a zistil, že žaloba bola podaná proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom a preto bez nariadenia pojednávania podľa 250d ods. 3 O.s.p. uznesením konanie zastavil.

Banková rada Národnej banky Slovenska rozhodnutím č. GUV-1/2009-87 zo dňa 21.09.2009 ako príslušný orgán podľa § 7 ods. 5 zákona č. 747/2004 Z.z. prerokovala námietku zaujatosti spoločnosti R. L. Ž. P. a.s., so sídlom G., X., IČO: X., ktorá bola doručená Národnej banke Slovenska dňa 04.09.2009, doplnená podaním doručeným dňa 18.09.2009 a ktorá bola podaná proti Ing. M. B. CSc. viceguvernérovi Národnej banky Slovenska a rozhodla, že Ing. M. B. CSc., viceguvernér Národnej Banky Slovenska poverený riadením útvaru

dohľadu nad finančným trhom, nie je vylúčený z výkonu dohľadu na mieste nad dohliadaným subjektom – spoločnosťou R. L. Ž. P. a.s., so sídlom G., X., IČO: X. - a námietka zaujatosti spoločnosti R. L. Ž. P. a.s. doručená dňa 04.09.2009 a doplnená podaním doručeným dňa 18.09.2009 sa zamietá.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z.z. osoba poverená výkonom dohľadu je vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, ak so zreteľom na jej vzťah k predmetu dohľadu, dohliadanému subjektu alebo jeho zamestnancom možno mať pochybnosti o jej nezaujatosti.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. dohliadaný subjekt, ktorý sa dozvie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že osoba poverená výkonom dohľadu má byť vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, je povinný tieto skutočnosti bezodkladne písomne oznámiť Národnej banke Slovenska. V oznámení o námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu námietka zaujatosti smeruje, dôvod, pre ktorý má byť osoba poverená výkonom dohľadu vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, kedy sa dohliadaný subjekt dozvedel o tomto dôvode a akými dôkazmi môže byť tento dôvod preukázaný; spolu s oznámením o námietke zaujatosti je účastník konania povinný predložiť dôkazy, ktoré má k dispozícii. Na opakované oznámenie tých istých skutočností a dôvodov sa neprihliada, ak sa už o nich rozhodlo.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 747/2004 Z.z. o námietke zaujatosti sa rozhodne do desiatich pracovných dní od jej podania. O tom, či osoba poverená výkonom dohľadu je vylúčená z výkonu dohľadu na mieste, rozhoduje jej nadriadený; ak sa námietka zaujatosti týka viacerých osôb poverených výkonom dohľadu, rozhodne o vylúčení z výkonu dohľadu na mieste ich spoločný nadriadený. O vylúčení vedúceho zamestnanca útvaru dohľadu nad finančným trhom alebo člena bankovej rady z dohľadu na mieste rozhodne banková rada; na hlasovaní bankovej rady o vylúčení člena bankovej rady sa nezúčastňuje ten člen bankovej rady, o ktorom sa hlasuje. Na toto rozhodovanie sa nevzťahujú ustanovenia o konaní pred Národnou bankou Slovenska podľa tohto zákona a osobitných zákonov, ani všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu o vylúčení z výkonu dohľadu na mieste alebo zamietnutí námietky zaujatosti nemožno podať opravný prostriedok.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmavajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Najvyšší súd zistil, že napadnuté rozhodnutie ako individuálny správny akt nebolo vydané v administratívnom konaní a nejde o individuálny správny akt, ktorým by bolo rozhodnuté vo veci samej. Ide o procesné rozhodnutie vydané v rámci výkonu dohľadu

žalovaného na mieste podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 747/2004 Z.z., ktorým sa v priebehu výkonu dohľadu rozhoduje o procesných právach (nie hmotných právach) a týka sa vedenia konania.

Najvyšší súd preto v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vykvalifikoval napadnuté rozhodnutie podľa § 248 písm. a/ O.s.p. ako procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania, ktoré súd nepreskúmava. Uvedené rozhodnutie je výslovne zákonom vylúčené zo súdneho prieskumu.

Z procesného rozhodnutia o námietke zaujatosti účastníkovi konania pritom nevyplýva dostatočne významná materiálna ujma, aby vec bola počas administratívneho konania predkladaná správne súdu na rozhodnutie pred rozhodnutím vo veci samej. V rámci preskúmania rozhodnutia vo veci samej – individuálneho správneho aktu, ktorým sa administratívne konanie končí je možné preskúmať i prípadne procesné vady týkajúce sa konania o námietke zaujatosti. Súdna ochrana účastníkovi je preto zaručená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že vylúčením súdneho prieskumu rozhodnutí predbežnej povahy a procesných rozhodnutí týkajúcich sa vedenia konania boli určené medze základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, čím nie sú podstata a zmysel tohto základného práva dotknuté. Právo fyzickej a právnickej osoby na súdnu ochranu je dostatočne zaistené tým, že je v právomoci súdu preskúmavať rozhodnutia správneho orgánu, ktoré majú povahu rozhodnutia meritórneho, resp. ochranou pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy.

Ak by sa orgán rozhodujúci o vylúčení dostatočne nezaoberal námietkou zaujatosti osoby poverenej výkonom dohľadu vznesenou účastníkom konania či osobou zúčastnenou na konaní, resp. by o nej rozhodol nezákonným spôsobom, zaťažil by tak konanie procesnou vadou, ktorá by mohla mať za následok jeho nezákonné rozhodnutie vo veci samej. Preto ani v danej veci v následnom prieskume zákonnosti rozhodnutia vo veci samej žalobca v konečnom dôsledku nezostane bez súdnej ochrany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje i na obdobné rozhodnutia v uzneseniach sp.zn. 5 Sž 2/2010 zo dňa 17.03.2010 a sp. zn. 5 Sž 77/2008 zo dňa 13.04.2010.

Na záver najvyšší súd poukazuje aj na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. sp.zn. II. ÚS 368/2010-14 zo dňa 14.09.2010, sp.zn. II. ÚS 393/2010-14 zo dňa 23.09.2010, ktorými boli odmietnuté pre zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach vedených Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorými zastavil konania o žalobách žalobcu proti žalovanému o preskúmanie rozhodnutí o námietkach zaujatosti.

O trovách konania najvyšší súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 07. decembra 2010

JUDr. Ivan Rumana, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková